N°. 27. A°. 1843.

DINGSDAG, den 4den APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 April 1843.*

Namens den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 8 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 4 Oncen.

En is de prijs van het VLEESCH over het *tweede* kwartaal dezes jaars, bepaald als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 Centen per ℔
SCHAPENVLEESCH, 48 » » »
VARKENSVLEESCH, 36 » » »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 April 1843.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, dd. 29 Maart ll. No. 439, is door het vertrek uit de divisie *Matappica*, van den 1e. Luitenant T. SEVENOAKS, aan denzelven verleend *eervol* ontslag als zoodanig, en in diens plaats benoemd, de 2e. Luitenant C. H. J. OTTO; voorts tot 2e. Luitenant in gemelde divisie de Heer J. VISSER JR.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.
BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 31 Maart 1843.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: DAVID JACOB COHEN NASSIJ, Weduwenaar van RIBCA HANNA VIEIRA, en laatstelijk van RIBCA CANET DE BARRIOS en JUDITH JACOB JESSURUN.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 2 Februarij.

Men beschouwt hier den toestand van Frankrijk als bevredigender dan in de laatste drie jaren, en men herinnert zich niet, dat, sedert de komst van Lodewijk Philips tot den troon, het land in bloeijender staat, bevrijd van zamenspanningen en woelingen, is geweest dan thans, bij de opening der tegenwoordige zitting van de Kamers. Dit weegt gelukkig op tegen het smartvol onheil, dat Frankrijk in het afgeloopen jaar getroffen heeft. Onder deze gunstige voorteekenen, staat hetzelfde bestuur weder voor de Kamers, dat reeds den toets van twee zittingen heeft doorgestaan. Tot hiertoe was de dobberende gesteldheid der partijen en staatslieden in Frankrijk van eenen aard, dat de loutere daadzaak, dat een bewind eenige maanden lang geduurd had, eene reden opleverde om hetzelve omverre te stooten, door vereeniging van tegenpartijen. Thans heeft het bewind, door zijn langer bestaan, reeds meer wortel geschoten, en bovendien zijn de tegenpartijen gesplitst, al wil men het misschien eerst niet erkennen, het verbond tusschen Thiers en Odilon Barrot heeft een einde genomen, van het oogenblik, dat de eerste met zijne gewezen over-liberale vrienden gebroken en zich weder in de armen der hofpartij geworpen heeft. De eerste beraadslagingen in het Fransche parlement zullen spoedig de juiste sterkte der partijen doen kennen, en al heeft men niet dadelijk te verwachten, dat een aanzienlijk deel der gewezene oppositie voor goed tot de regeringszijde overgaat, zoo is toch de vereende kracht van de tegenpartij gebroken.

— Onder de officiele geschiedkundige stukken van den togt naar Afghanistan, welke met den jongsten post uit Oostindië zijn ontvangen, maakt de proclamatie van lord Ellenborough, wegens haren hoogdravenden, doch voornamelijk wegens haren onchristelijken inhoud, het meeste opzien:

» De gouverneur generaal aan alle vorsten, opperhoofden en de bevolking van Indië. Broeders en vrienden! Onze zegevierende armee brengt de poorten van Somnauth (Sumenat) in triomf uit Afghanistan en het beroofde graf van Sultan Mahmud ziet neder op de puinhoopen van Ghusnee (Ghasna). De voor acht honderd jaren ondergane beleediging is eindelijk gewroken. De poorten des tempels van Somnauth, die zoo lang de gedenkteekenen uwer vernedering waren, zijn thans de trotsche voorwerpen der herinnering van uwen nationalen roem geworden, een bewijs van uwe meerdere krijgsbedrevenheid boven de volken aan gene zijde van den Indus. Aan u, vorsten en opperhoofden van Sirhind, Rajwarra, Malva de Guzerat zal ik deze roemrijke zegeteekenen van eenen heilrijken oorlog overlaten. Gij zelf zult de Sandelhouten poorten met alle eerbewijzen door uwe verschillende landstreken naar den herstelden tempel van Somnauth geleiden. De opperhoofden van Sirhind zullen verwittigd worden tegen welken tijd onze zegevierende armee de poorten des tempels aan den voet der brug over de Sutledge in uwe bewaring zal overleveren. Broeders en vrienden! Ik heb steeds met vol vertrouwen op uwe gehechtheid aan de Britsche regering gerekend. Gij ziet thans hoe zeer zij zich uwer liefde waardig betoont, daar zij, uwe eer gelijk aan de hare schattende, de kracht harer wapenen gebruikt om u de poorten des tempels van Somnauth terug te verschaffen, die zoo lang bij de Afghans ten herinneringsteeken aan uwe onderwerping hebben gestrekt. Wat mij betreft, met u een van belang en denkwijze, ik zie geheel met geestdrift op de hooge verrigtingen onzer heldenmoedige armee, die zoowel luister van onvergankelijken roem op mijn geboorteland als op mijn aangenomen land hebben verspreid. Het gelukkige verbond tusschen onze beide landen, hetwelk voor beider welvaart zoo noodig is, steeds te behouden en te bevestigen zal het voorwerp van mijn streven blijven. Van dit eendragtig verbond hangt de zekerheid van iederen bondgenoot en van elk onderdaan der Britsche regering af; alleen door deze blijven allen vrij van de rampen, die in vroegere tijden Indië hebben geteisterd; alleen door deze is het gelukt, dat onze armee hare vanen heeft geplant op de bouwvallen van Ghuznee en op de balahissar van Cabul. Moge de Goddelijke Voorzienigheid, welke mij tot heden toe zoo zigtbaar heeft beschermd, ook verder hare gunst over mij uitstorten, opdat ik de mij verleende magt kan aanwenden ter bevordering van uw welzijn en ter bewaring van uw geluk, hetgeen alleenlijk kan geschieden wanneer ik de eendragtigheid der beide landen op grondslagen vestig, welke eeuwige duurzaamheid daaraan beloven. (Get.) Ellenborough." — Bij notificatie uit Simla van 16 November wordt bekend gemaakt, dat de bovenstaande proclamatie in de Hindosche taal zal overgezet en door gansch Indiën verspreid worden. In Engeland heeft men iets aanstootelijks gevonden in de door het pompeus terug brengen der tempeldeuren te kennen gegeven bevordering der afgodendienst.

— In den *Times* leest men het volgende: Overeenkomstig het Chinesche strafwetboek worden de van hoog verraad overtuigde personen op de pijnbank aan eenen langzamen folterdood prijs gegeven; hunne mannelijke bloedverwanten worden onthoofd. De overige nabestaanden worden als slaven verkocht. De doodstraf treft een ieder, die op den weg aangetroffen wordt, waarop zich de stoet des Keizers bevindt, als deze eene reis heeft ondernomen. Deze zelfde straf wordt over een iegelijk uitgesproken, die eene kamer betreedt, welke voor den Keizer of voor eenig lid zijner familie bestemd is. Den handwerkslieden, die in het paleis arbeiden, wordt een verlof bewijs verleend, hetwelk zij moeten terug geven, als zij het paleis weder verlaten. Wie na het vastgestelde uur nog in hetzelve gevonden wordt, is des doods schuldig. De geneesheer des Keizers, wanneer hij een drankje of poeijertje of pillen of eene niet met de traditionele pharmacopea overeenkomstige wijze heeft gerecipeerd, krijgt honderd stokslagen. De aller geringste, onbeduidendste onreinheid, die in de ter keizerlijke tafel opgedragen spijzen wordt aangetroffen, wordt aan den opper-kok met tachtig stokslagen gewroken.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Januarij.

Dezer dagen heeft de heer Warden, in de akademie van wetenschappen te Parijs eene belangrijke mededeeling gedaan, nopens het reeds zoo veel besproken doorsteken der landengte van Panama. De maatschappij, die door de regering van Nieuw-Grenada is gemagtigd is, om een kanaal tusschen de twee Oceanen te graven, heeft haar onderzoek van het terrein geëindigd, te beginnen van de baai van Sapara; aan den Stillen Oceaan tot aan de stad Chagra, aan den Atlanti-

schen Oceaan. Dit onderzoek is gedaan onder het bestuur van den ingenieur Morel, en het is daarbij gebleken, dat de bezwaren, om dit reuzenwerk te voltooijen, niet zoo groot zijn, als men tot dusverre gemeend heeft. Het kanaal, dat zal moeten gegraven worden, om, door middel van drie zich aldaar bevindende rivieren, de beide Oceanen te vereenigen zal geene grootere uitgestrektheid dan van twaalf mijlen hebben. De geheele lengte van het kanaal, de rivieren daaronder begrepen, zal van 49 mijlen zijn, in hetwelk vier dubbele sluizen zullen moeten opgerigt worden. Het zal 20 voet diep zijn, en bevaarbaar wezen ook voor schepen van 1000 tot 1400 tonnen. Reeds zijn de noodige bouwstoffen op de plaats vereenigd. De kosten worden begroot op 14,300,000 franken, daaronder begrepen vier stoombooten en twee ijzeren bruggen van 140 voet lengte.

— De Madridsche bladen deelen de antwoorden mede van den regent door hem gegeven op de receptie van den Driekoningendag. De door hem gevoerde taal is belangwekkend, daar hij stellig zijn voornemen herhaalt, om over 22 maanden wanneer de jonge koningin hare bij de wet bepaalde meerderjarigheid verkrijgt, tot het bijzondere leven terug te keeren. Zie hier hetgeen hij onder anderen zeide aan den generaal Ferraz, die hem als inspecteur generaal der milicie van Madrid, namens dezelve was komen begroeten:

»Ik ben het hoofd van den staat, de regent van het koningrijk gedurende de minderjarigheid van onze doorluchtige koningin; 22 maanden ontbreken nog aan de meerderjarigheid Hr. M. Mijn hart zegt mij, dat ik dan zal kunnen zeggen; » Mevrouw ik heb den roem het lot eener groote onafhankelijke natie in uwe handen te stellen; eene zoo groote natie, dat zij niet slechts door de vreemde natien geëerbiedigd wordt, maar zelfs geducht is."— Ziedaar wat mijn hart mij zegt, en ik geloof dat het mij niet bedriegen zal. Als dit doel bereikt is, dan zal ik tot den huisselijken haard terugkeeren, tot den kring mijner medeburgers, en zal ik niets te wenschen over hebben. Maar zoo ik, uit het hoekje van mijn' haard, den troon zag instorten in die constitutie die wij al den bezworen verbreken, dan zou ik tot hare verdediging toesnellen; ik zou deze diamantharde borst onze vijanden tegenstellen, en ik zou, zoo het noodig was duizendmalen mijn leven opofferen, om de vrijheid, den troon van Isabella II en de constitutie die ons beheert, te redden."

— Uit Madrid wordt geschreven, dat het ministerie, na rijp beraad, besloten had, het traktaat met Engeland in drie deelen te splitsen, als 1°. overeenkomst tot toelating der katoenen, 2°. verdrag van handel en scheepvaart; 3°. leening van 600 millioen realen. Over de twee laatste punten zou later beraadslaagd worden. Aanvankelijk zou het bewind intusschen, tegen een regt van 30 of 35 per cent, de katoenen willen binnen laten om later zoodanige overeenkomst aan de goedkeuring der Cortes te onderwerpen. Mogten dezelve weigeren, dan zou het aan de Engelschen intusschen reeds gelukt zijn, eene aanzienlijke hoeveelheid katoenen in Spanje afgezet te hebben.

— De dagbladen der oppositie gaan te Madrid voort met hunne hevige aanvallen tegen het bewind. Zij spreken van de dwingelandij, welke met vaste schreden nadert; van het omverwerpen der geheele staatsregeling. Heden worden de Cortes ontbonden; morgen is het de beurt der drukpers; vervolgens zal men de burgerwacht ontwapenen. Na de 12 millioen, aan Barcelona opgelegd, zullen duizenden millioenen op geheel Spanje drukken. De belastingen, de wetten worden onder krijgstenten daargesteld; het budjet door soldaten goedgekeurd, de justitie is een krijgsraad; de financien worden door de benden van van Halen vertegenwoordigd. » De nationale onafhankelijkheid," aldus eindigt een blad deszelfs redenering, de constitutie, de wetten, het Parlement, de drukpers zijn niet meer dan ijdele woorden, welke onze dwingelanden op te treden van hunnen troon schrijven, ten einde dezelve met de meeste gemakkelijkheid met voeten te vertreden."

— Uit Jassij, wordt berigt:

Een grondbezitter, zekere heer K., had schulden, zijne schuldeischers klaagden hem aan bij de regering en deze besliste, dat hij betalen moest. De schuldenaar gaf hierop het volgende ongepaste, doch helaas! maar al te veel gegronde antwoord: Het was hier gebruikelijk, edellieden nooit tot betaling te dwingen; er waren nog onbetaalde schulden van veel ouderen datum dan de zijne, ja men had zelfs crimineele misdaden (onder anderen de vermoording van eenen wisselaar, die 2000 ducaten bij zich had) ongestraft door lieden van hoogen rang zien plegen, en hij meende dus, zoolang wanvoegelijkheden van dien aard geduld werden, niet verpligt te zijn, om een begin tot algemeene verbetering te maken en zijne schulden te betalen. Het spreekt van zelf, dat de regering op dergelijke verontschuldigingen geen acht sloeg, en de Ispravnik van het district, in hetwelk de bezittingen des heeren K. liggen, ontving, dus bevel, om laatstgenoemden voor een onbepaalden tijd in een klooster op te sluiten. De heer K. verschanste zich op zijn goed en verdedigde zich tegen den Ispravnik, die met 400 man kwam, om aan het ontvangen bevel te voldoen, doch genoodzaakt was onverrigter zake af te trekken. Tot dusverre staat de zaak nog op den ouden voet. Wanneer men bedenkt, dat een man, door eenige dienstboden ondersteund, de regering ten minste 8 dagen lang trotseren kan, kan men zich ter naauwernood van lagchen onthouden; doch deze lach besterft op de lippen, wanneer men de zaak eens wat nader bekijkt en aan de gevolgen denkt, welke deze zwakheid der regering noodwendig hebben moet.

— De West-Indische stoomboot Solway heeft 610,000 doll., benevens brieven uit Mexico tot 25 en Veracruz tot 27 December aangebragt. De vroegere van daar via de Vereen. Staten medegedeelde beringten van eene nieuwe opschuldig bevestigen zich. Op 18 Dec. verklaarde het garnizoen zich tegen het congres en bezette het gebouw, ten einde te beletten, dat de nieuwe constitutie verder wierd bediscussieerd; deze verklaring werd door al de autoriteiten en mitsdien door het gouvernemt. ondersteund. Het oogmerk was het congres te ontbinden en het gouvernement een zeker getal personen te doen benoemen, om eene constitutie op te stellen. Bij deze voorvallen werd geen bloed vergoten.

Publicke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, 31 Maart 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Steenbakkersgracht, La. C. No. 199; aankomende A. L. BROCKMANN. — *f* 2300. — Wed. F. SCHWAAN geb. MELCHERTS.

Het HUIS en ERF; gelegen aan de Voorstad Zeelandia, Eerste Buiten wijk No. 18 O. W. en N. W. No. 19; aankomende H. D. SCHUURMAN. — *f* 1000. — J. C. HESHUIJZEN.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

(9241) Den 20sten Maart 1843. B. PRET Sz., aan H. A. BOTHE, van het Erf met de daaropstaande *twee* Woonhuizen e[n] Achtergebouwen, gelegen aan den *Wate[r]kant*, bekend onder O. W. La. No. 75 N. W. La. A. No. 172 en 173.

Den 21sten. J. C. DOEBBLEBEN q[q.] Boedel J. B. DU BRUIJEL, aan P. H.- W[.] J.- en J. S. KENSWIL, van het Huis e[n] Erf, aan de *Wageweg Straat*, O. W. L[a.] D. No. 107*a*. en N. W. La. B. No. 161.

Den 29sten. JOHANNES MULLER e[n] CHRISTIAAN MULLER, aan ROBER[T] TAYLOR, van ⅔ aandeelen in het bl[oote] Erf, gelegen aan de *Saramacca Stra[at]* en grenzende tot aan de rivier *Surinam[e]* O. W. La. D. No. 498 en N. W. La. [.] No. 9.

HIJPOTHEEK.

Den 20sten Maart 1843. H. P. ULRIC[H] *1e. Hijpotheek*, ten behoeve fungeren[de] CURATORS; en te vestigen op het Hu[is] en Erf aan de Voorstad *Zeelandia*, a[an] de *Wichers Straat*, bekend onder [.] Buitenwijk No, 60, en O. W. La. [.] No. 6. en 7.

Paramaribo, den 3 April 1843.
De Griffier van het Geregtsh[of]
te Suriname,
A. VAN MEERTEN.

(10533) Krachtens het appointement va[n] het Geregtshof te *Suriname* van den 3 Maart ll., zal de Ondergeteekende o[p] aanstaande Vrijdag den 7den dezer, d[es] voormiddags om *half negen* ure, te[n] overstaan van Heeren Gecommitteerd[e] Raden uit gemeld Geregtshof publiekelij[k] *ad opus jus habentium* verkoopen:

Plus minus 5000 ponden Koffij, gedee[l]telijk afgemerkt, alsmede twee bale[n] gruis dito, liggende op de Plantaadje *D[E] GOEDE HOOP* in *Saramacca*, waarva[n] de monsters ten zijnen burele ter bezig[tiging] zijn.

Paramaribo, den 3 April 1843.
T. M. SCHOTBORGH.
Exploicteur.

(10594) De ondergeteekenden, hebben d[e] eer bij dezen bekend te maken, dat z[ij] zich op *Heden* hebben geassocieerd ond[er] de Firma van

HUIDEKOPER & Co.

Zullende de handel zoo wel in *AM[E]RIKAANSCHE* als *HOLLANDSCH[E]* ARTIKELEN, op dezelfde wijze word[en] voortgezet als door den eersten onderg[e]teekende tot heden is uitgeoefend.

Bevelende zij zich in de gunst v[an] Heeren Eigenaren, Administrateuren e[n] Koopliedeu.

Paramaribo den 1 April 1843.
M. D. HUIDEKOPER.
G. DUIJCKINCK.

(10595) De vroegere geannonceerde ve[r]koop van *MEUBELEN*, *DRANKE[N]* een extra *TENTBOOT* en den Sla[af] *Martinus* ten huize van den Heer WITTERING; zal *HEDEN* des na[]middags 4 uren; plaats vinden; — *GOEDEREN* zijn op Heden te b[e]zigtigen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, het Schip de Hoop, Kap[t.] J. C. Radeloff, van Amsterdam; hebbende 40 [da]gen reis.

Idem, de Zweesche Sloep Eduard, Kapt. M. Denzey, van St. Eustatius; hebbende 15 d[a]gen reis.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, het Schip Antonia. Kapt. [.] A. Hendriks, naar Amsterdam, lading: 2[.] vaten Suiker.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.